

ZJEVENÍ V JERUZALÉMĚ

Kázání ze soboty 17.04.2021 – br. Michal Balcar

(Lk 24,36-49)

Velikonoční pašijový týden jsme zde na Londýnské prožili jinak než obvykle. Každý den jsme společně četli o posledním týdnu Ježíšova života podle evangelisty Lukáše. A společné čtení jsme skončili Velkým pátkem. Dovolte mi dnes na toto naše společné čtení navázat a věnovat toto kázání perikopě Zjevení v Jeruzalémě:

Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich. Zděsili se a byli plni strachu, poněvadž se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl? Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně.“ To řekl a ukázal jim ruce a nohy. Když tomu pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: „Máte tu něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a pojedl před nimi. Řekl jim: „To jsem měl na mysli, když jsem byl ještě s vámi a říkal vám, že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v zákoně Mojžíšově, v Prorocích a Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. Vy jste toho svědky. Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti.“

Jedním z velmi zajímavých fenoménů typických pro naše myšlení, je jeho schopnost a snaha vše harmonizovat. Proto si náš mozek neví rady se čtyřmi verzemi Ježíšova životopisu a neustále se snaží tyto verze uvést do souladu. A tak je velmi osvěžující přečíst si někdy jinou verzi, než je ta nejvýraznější. V případě závěrečných Ježíšových slov vše 'válcuje' Matoušovo Velké pověření. Lukáš tato slova reprodukuje trochu jinak.

Vše začíná poněkud rozporuplně. Na Ježíšův pozdrav: "Pokoj vám" nereagují učedníci jako ti, kdo obdrželi pokoj, ale tím, že se vyděsí a jsou zmateni. Proč? Protože se domnívají, že vidí ducha. Je příznačné, že se spoléhají více na to, co vidí než na to, co slyší. Kdyby naslouchali slovu Páně, nemohli by být vyděšeni. To platí ve všech dobách.

Ježíš je následně napomene a doslova vlastně mluví o tom, že podléhají pochybnostem. Kraličtí zde překládají: Co se strašíte a myšlení vstupují na srdce vaše? A pak jim vyjde vstříci a strach odejme. Jak?

Nejprve společným jídlem. Tahle chvílka je překvapivá, ba bizarní a šokující. Zmrtvýchvstalý Ježíš má hlad a jí pečenou rybu. Jako by z té vážné chvíle tenhle verš přímo trčel. Ale my, Londýňští, tomu přece strašně dobře rozumíme! Snad i vám vytanuly na mysli chvíle, které travíme s pečenou rybou. Přesněji pečeným pstruhem, vyloveným Pepou Fuksou. Snad vám vytanuly na mysli vtípky při opékání, dohadování, kdo už ho má hotový, kdo spálený a kdo syrový. Snad vám vytanulo na mysli půjčování si různých propriet (všichni si to teda nakonec půjčujeme od Vládi). Ale doufám, že vám vytanulo na mysli, že je to chvíle, kdy jsme rádi spolu.

A potom tělesným kontaktem. Dotkněte se mě! Naše tělesnost je to, co na sebe vzal, když se stal jedním z nás. Myslím, že je to strašně důležitý moment vystihující, že se k nám

sklonil. Stejné sloveso se objevuje ještě v Sk 17,27. Pavel na Areopagu mluví o tom, že Bůh chce, abychom ho hledali, ale text doslova říká, abychom se ho dotýkali.

Nakonec je zakotví svým poselstvím: Nejprve je vrátí k Písmu! Tak je psáno. Toho se držte. Ale k Písmu potřebujeme mít otevřenou mysl. Za tu musíme prosit v modlitbě. Pak konstatuje, že bude hlášáno pokání a odpuštění hříchů a Lukáš toto pověření formuluje v pasivu a pro mě je to úlevné. Není to rozkazovací způsob. Bude se to dít! A jaký je náš úkol? Být svědky! Mluvit o tom, co se nám s Bohem stalo ve vsí pravdivosti. Svědek se řecky řekne martys (a my v tom slyšíme třeba martyrium), ale svědek nebyl jen mučedník. Svědek byl ten, kdo za svou víru ručil svým životem i smrtí.

Závěr Lukášova evangelia má pro nás poselství, které je aktuálnější, než kdy předtím. Buďme nohama tady na zemi a buďme svědky, kteří jsou pravdiví. K tomu jsme povoláni.

Pokoj vám, radujte se radostí velikou, protože Kristus přemohl smrt.

